

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 530/2024-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. PN-24T/4/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenia žiada, ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v trestnom konaní.

2. Proti sťažovateľovi a ďalším trom obvineným bola v máji 2022 podaná obžaloba, podľa ktorej sa sťažovateľ mal ako spolupáchateľ dopustiť pokračovacích prečinov neoprávneného použitia platobnej karty a krádeže. Sťažovateľ 11. septembra 2024 podal sťažnosť, ktorou namietol nečinnosť v jeho trestnej veci a ktorú okresný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Na to okresný súd 19. septembra 2024 nariadil hlavné pojednávanie na 18. november 2024. Sťažovateľ zdôrazňuje, že k prieťahom nijak neprispel a jeho vec nie je skutkovo či právne zložitá, keď možno očakávať, že obžalovaní urobia vyhlásenie o vine. Zdôrazňuje, že už viac ako dva roky je v právnej neistote, hoci po novele Trestného zákona sú dané dôvody na zastavenie jeho trestného stíhania.

II.

3. Podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku ak je dôvodný predpoklad, že došlo k prieťahom v príprave prejednávania veci súdom, v určení termínu konania a rozhodnutia alebo k prieťahom vo vyhotovovaní rozhodnutia, ktorákoľvek zo strán môže podať sťažnosť pre nečinnosť na nadriadený súd, aby určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

Podľa § 55 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti pre nečinnosť musí rozhodnúť senát nadriadeného súdu do piatich pracovných dní od prevzatia veci a ak zo strany súdu nedošlo k priet'ahom, sťažnosť pre nečinnosť sa zamietne, no ak je sťažnosť opodstatnená, určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu.

4. Tento prvok dáva ktorejkoľvek strane trestného konania právo na to, aby nadriadený súd určil primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu. Preto ide o účinný prostriedok nápravy, prostredníctvom ktorého sa sťažovateľ môže účinne domáhať ochrany svojich práv (II. ÚS 31/09, II. ÚS 531/2017, IV. ÚS 296/2010, IV. ÚS 113/2012, III. ÚS 263/2021). Takmer zhodná právna úprava je obsiahnutá v § 91 rakúskeho zákona o organizácii súdov – *Gerichtsorganisationsgesetz* s titulom návrhu na stanovenie lehoty a Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 30. januára 2001 vo veci Holzinger proti Rakúsku dospel k záveru, že návrh na stanovenie lehoty na vykonanie úkonu podľa tohto zákona je vnútroštátnym prostriedkom nápravy, ktorého nevyčerpanie zakladá neprijateľnosť sťažnosti podľa čl. 35 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

5. Nápravu ústavnou sťažnosťou namietaných priet'ahov v postupe okresného súdu mohol sťažovateľ dosiahnuť návrhom podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý však nepodal a namiesto toho podal sťažnosť, ktorá bola vybavená postupom podľa § 64 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorá viedla k tomu, že bolo nariadené hlavné pojednávanie. Spôsob vybavenia sťažnosti okresným súdom sťažovateľ nenamieta. Tým, že nepodal návrh podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku, nevyčerpal právny prostriedok, ktorý mu na ochranu jeho uvedených ústavných práv priznáva zákon. Preto je jeho ústavná sťažnosť podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) tohto zákona odmietnutá.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu